

Estornut poètic
en un acte
original.
de

IA LAS FOSCAS!

Do, gots dels freres.

Acte inici.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text in the upper middle section of the page.

Handwritten text in the middle section of the page.

Handwritten text in the lower middle section of the page.

Handwritten text in the lower section of the page.

A las farsas.

estornut poético lirico en

un acte

y en vers

original de dos gats dels freres

gassó.

y música

d'un altre gat.

Aivoli.

1878.

At the corner

Corner of the street

Corner of the street

Corner of the street

Corner of the street

Personatjes.

Roseta. (poetisa romantica esposa de)

facundo.

Marieta.

Juanet.

Epoca actual.

9
P. 1000

1000

1000

1000

1000

1000

Elle est représentée dans le tableau ci-dessous.

Acte Ier.

Scène I.

Salon de la demeure amoblée

Portes latérales, au numéro

1 et 2. Un valet d'étage

lui apporte un quinqui

au centre de la porte.

Alors, au spectacle de la Marieta

arrange la scène.

Musique.

Scène 3^e

Marieta.

Mar.

Los noyetas son porcellas
del jardi que s' diu amor
y que teneu tanta aroma

que ay! tothom cullirlas vol.

Als vint anys son una rosa

en los trenta son clavells,

y als cinquanta son desfullas

marxitadas per lo vent.

Son los homes

qual abellas

que porcellas

van picant.

y allà hont pican

las abellas

las poncellas

5

marciurant.

ojo royas qu'aqueis homes
allà hont picau fan molt mal.

♀ =
Escena. 2.^a

Marieta y Juanet

(que entra pe'l foro)

Joan.

desde'l foro aplaudint

Bravo! Molt ben cantat,
Bravo! bravo!

Ma. ; qui es voste?

Joan. Jo? en Joan Pimpà.

Hi trobat la porta oberta,
M'estaba al salo esperant

quant de repente, oh! dita!
oh! sort! oh! felicitat!

sento una veu tan armonica
tan dolça y sentimental
que cada nota que daba
en mon cor feya anota
y sense de mi ser d'uenyo
com si sa veu fos inau
hi arribat fins eixa porta,
dispensim; se pot entrar?
Als pens de voste, senyora.

Mar. Molt senyor meu, Deu lo quat.

Joan. No fassi compliments, sigui.

Mar. Pot di'l que vol?

Joan. Sense tardar.

6

Deixim deixà la maleta

(mirant a Marieta)

Y no es maleta, eu vritat.

Mar. Mes sabré lo que demana

Joan. Prou, un quarto per llogar.

(trayentse un diari y

lleghintlo)

" Hay una señora viuda
de un sargento militar
que desea un caballero
cumplido y de probidad
que quiera alquilarle un cuarto.
Enfern trece, principal.
Ya soch al Enfern, senyora,
y ma sorpresa es tant gran.

Mar. Perque?

Joan Com vostè es un àngel

Mar. Calli, dimoni, ja, ja!

Joan Ya li he dit perque veria...

(contemplant-lo)

Tab qui es molt barba! carat!

(volguent la tocar)

Ma Parli ab la boca si vol
y no'm viriqui ab jochs de mans,
; Vostè vol llogar l'alcoba?

Joan Si, la de vostè.

Ma Anem mal.

Puig, com li deya, la tia
es viuda d' un militar,
y sols lloga aquesta alcoba

per capritpo, pot pensar.

perque, com li sobrau quarto.

Go. De, vamos, es natural
aqui estarem com de casa.

Man L' arcoba no's pot lloga
sino a un senyo de costum,
que tingui costum com cal.
Vostè té bonas costum?

Go. Senyora...

Man. Vull di, si retira tart

Go. No! a primer hora retiro
sempre es la... una.

Man ja! ja! ja!

Y es solter? te relacions?

Go. fins lo present res hi ha.

com altre cosa no man
puig sa careta be ho val.

Mar. Deixis estar de caretas
y escolti, no canta pas
ni toca cap instrument?

To Alguin cop, de tant en tant
vasco algun picli la guitarra.

Mia Si's queda se'n ha de esta
que aqui no volen musica.

Toa Ha'm entendreu acabat.

(Aquesta dona m'ingresca.)

Ma Que mira?

To. La seva cara,
los ulls, aquest parla,
aquest nas, quina boqueta,

lo clotet que aqui li fa
 son coras que a fe ni eugrescau,
 Ay! si, si, no ho dubyti pas.

Y vaja que si aipò es l' infern
 Ma. Ya li dich que ve. Trempat

(pausa)

Donchs tornant a lo que deyan,

Contestim, no ronca pas

ni murria, ni tus fort?

Lo. Aipò no's pot aguantar.

Ma. Com ella es una senyora
 de un sargento ~~...~~ retirat.
 aqui no admeteri desperas
 es pura formalitat.

sols un altre; Vortè qui es?

Joan. Socu jove, vintiset anys
socu president del caldero,
ex-socio del gauritan
vocal de la papallona
y de sant cbrtoni abad.

(com si s'olvidés)

Abi'. segons mi han dit molt guapo.

Mar Ja! ja!

Joan. Se'n riu, Ja veurà.

cuipò và à quitor,

(pauze)

El meu pare
era comerciant de taps,
com se suposa al morir-se
và deixar-me un quant, mil rals.

y fora de menjar y beuver
 y pendre cafè y fumà
 no m vinguin ab requiloris
 de si manca Pere o Pau
 de si allo u aipò y etcetra
 de si ls negocis van mal
 de si va augmentant la deuda,
 si's paga l'impost del gas
 de si tindrem guerra o crisi
 de si torna a pujà'l pa
 y per acabar, senyora
 m' es enterament igual
 fins los pensaments que surten
 dels cervells dels concejals.

Mas Molt m'agrada aqueixa... història.

Escotti, no es estudiant

Go. wo. Pero si a vorte li agrada
y creguim, no dich formal.
podrem los dos a dependre
la carrera del casat.

Ma Ya! ja! Alli te la saleta
y l' arcoba.

Goa. (entrant)

Es elegant.

Mar. Lo Hoger? te bonas vintan?
Vaya! Un jardi, dos colomian
un safretj, tres galerian.
un galline y dos corral

Goa ¿Las vehinas? ¿Hi han de guapas?
¿Totas ellas son com cal?

10
Mar. Miri vortè aqueita cara

(ab coqueteria)

y comenci à judicà.

Go. Vol ferme'l favor, li demans
de no ferme perdre'l cap?

Mar. Ay! ay!

Go. Si no, no responde

de que fassi un disbarat.

Mar. Veig avisar à la tia.

Go. Si, que quedo ja instalat

sunt Marieta per la

porta del foro y Juanet

per un do lateral.

==

Escena 3^a

facundo pel foro carregat d'
ampollas.)

Ma.

(deyant lo que porta sobre
l'vetllador.)

Aqui hi ha llavi de nap.
essencia de bergamota.
Ay cuernos ab la picota!
la tricha tot lo dia al cap.
Carmi, polvos, aigua bella
(al públich)

Dispensiu si no'ls dich ve.
La ho venhen si vinch prou bé.

tot aiyò lo duchi per ella. 11

No l'ho he dit? oby carat!

Si algu de vostes repara

ab tot aiyò que he dut ara.

Saben que soch? soch carat.

Ah! si senyors, soch del gremi,

vaig se flach y van pescarm,

Las donas teneu un au

y ls peipos buscan lo premi.

Que hi farem? Encar mes mal

si un te la dona discreta.

Senyors, la meua es poeta

seris premi en los jochs floral,

Ha escrit ja dotze comedias

en quatre actes cada una.

ha fet no se que a la lluna,
ha fet no se las tragedias,
esta fet un credo en vers,
Composit los goigs de san Primi
y ara traduhem a Darwin
pera fer un poema ters,
Mil versos ha dedicat
a Castelar y a Espartero
a Cánovas, a Romero
y a tota la actualitat.
L'una vida ni exaspera,
figurintse, l'altre dia
va escriure tota en poesia
la nota a la bugadera.

(para)

12
Però si no'ls hi sap mal
y la pregunta es discreta,
No hanu vint à la Marieta
la noya d' aquí, cabal!
Si un fos solter! ... M' embarcaba.
Si l' haquies vinta prime
ni' hi hauria casat ab fe
de ser felis! Ho juraba!
que hi fareiu, soch tan sensible,
tant ella en agradar i afanya
qui al final, com son à Espanya.
No tenim res impossible
Si senyors, m' explicare
jà veurau, - si ella, moria
No se pas qui ho privaria...

Roseta.

figurant que llegirà d'altre

Lo que sempre te amaré.
7ac. Es ella qui haurà pensat
algun romanço de cego.
per això sempre venego
de ma vida de carèit.

Escena 4^a.

facundo assentat Roseta entra p'ouidament

llegint un drama,

Ros. Miserable, cruel, traïdor!
postra al suelo tu rodilla
miradte como se humilla
delante de su señor.
Dime porquè tu traïcion.

ha manchado la honra mia

13

Perdonad mi felonía...

perdonadme, bien baron.

fac. ¿que lo hi sembra la poetisa?

per dos cuartos me la vende.

Res. Sois muy digno conde Orfeuch
de llevar vuestra divisa.

fa. Roseta!

Res. ¿que t' sembra això?

(o faciendo)

Sents quin versos mes melòdichs?

No n veurais de tan armònichs

com los que sempre faig jo.

Oh! si llegeixes lo drama

de segü t' agradarà,

figurat ; titulara

" El veneno de la dama.

fa. Ya! ja!

(rient)

Res. Que't creus que's dolent.

Es que's molt bo, si senyor,

; Com diras que a ri al traïdor
lo faig mata?

fac. De repent.

Res. Ca! ca! barrina, barrina.

fac. Ah! ja, mort assassinat

Res. No, no.

fac. Donchs sera apliciat.

Res. No!

fa. Ah! envenenat de triquina.

14
Res. No, pero l'idea m'agrada
y creieu la aprofitare
per lo drama que fare
titulat la "Puñalada"

Donchs com deya, lo traidor
que's un lladregot malvat,
figurat, ha assassinat
ei un pare de fami - -

fa.

Horror!

A un pare de familia, oh!
aiyo, noya, no pot ser,
qui assassinat ab un solter
pero ab un pare, aiyo no.

Res. Que sabs tu, deipam fe a mi,
Lo traide' esta ena morat

de una noya que ha robat
y ab ella fugi, la assessi
Per la justicia burlà
lo madre y la seva gent
tenen lo gran pensament
d' amagar-se en un volcà,
quies lo Vesubio y al volè
ai la noya deshonrar
lo traïdò, se sent cremar.
to-ta la montanya

fac.

y que?

Res.

Es que'l crater esplotà
y com un cohet volador
es lleusàt mort lo traïdor
per la furia del volcà.

fa. Y cau 'l teló?

Res. Es clar, baboya.

Oy que farà molt efecte?

fa. Lols hi trobo un gran defecte,
Puer no se sab si la noya
es morta ò viva

Res. Pimplet!

La tercerilla que fa
quant ven lo foc del volcà
la salva.

fac. Oravo, ben fet.

- Aquí t porto los pinzells
y las ampollas d'essencia.

Res. Y lo polvos?

fac. Noya, paciència.

obra marparé per ells.

Orn. Donchs res, depressa y teu conta
no t'enganyis el perfumista.

fac

(Ab salameia)

Adeu, dramatica artista.

(Adeu grandissima tonta.)

Escena 5.^a

Roseta.

Orn. No hi ha cap ditpa en lo mon com
l'armonia

ni res que pugui mei al coral mar
com la dolça e inspirada melodia
de las notas de Meyerbeer y Morant.

No hi haurà res per la que sentim
 la poesia,
 balegar nostre pit com un volcans,
 com sentir d'en Zorrilla nit y dia
 la inspiració que tenen tots sos
 cançons.

Musica.

=

perque quant aquell dia
 al perdre ma esperansa
 mon pit ab mes frisausa
 ne feya batre l'cor?

perque, nos ulls ne ploran
 s'hi penso ab sa hidalgua,

mon cor que no sentia
perque ara bat d'amor.

Go la vida

ti daria

si sabia

que m voldrà.

si altre anynia

son cor tria

ni alegria

matava

l'innocencia

Colometa

l'amoreta

del meu cor

Ver y digas

que triteta
la Roseta
es mort d'amor.

Crema 6^a

Roseta Joanet.

=

Parlat.

=

Joan. No la puch veure de cara.

(observant a Roseta)

Bella y bonica per cert.

(acostantse)

Vaja, acostemo'hi una mica

Bella y bonica per cert.
Vayà, acostemshi una mica.
à veurer qui deurà ser.
; Quina posicio! M' engresca.
Me sembla que la coneix
Si serà aquella pimpleta
que vaig festejar un mes
si per cas s'ha tornat guapa.

Ro.

(Reparant al soant)

Qui busca? ah! l' Guanet!

Loa.

(Ab romanticisme)

Ab bona fe no pensaba
trovè la ditxa que veig,
sorpresa mei agradable
no evéchi pas que pugà ser.

18
La contemplo y no puch créuer...

Vostè aquí? Si, si, si, es cert.

Oh! Roseta, si sabia

hont ha estat mon pensament.

Durant tant fatal ausencia

sempre me pensat ab vostè.

Lo millor temps de ma vida,

d'amor los primers castells

que mas ilusions formaban

quant jugabam innocents

van ser flors arrabassadas,

com rosa que tronxa'l vent.

Y vostè, Rosa estimada...

qui ha succehit ab tant temps?

Sols fa un any y m'semba un sigle.

Ros. Ya soch casada, Joanet.

Joan. Que diu? pertencis a un altre?

Ros. Si casada, com ho sent.

Joan. Tal desdita no pot serhi.

y diguin: son marit; qui es?

Ros. Mon marit. -- es un estolit.

Joan. (Estolit!) quin ofici es?

De segü que deu fé estolas.

ó potser que fassi estels.)

Ros. Es un home molt flematich. --

que no pot comperdre be.

Lo meu cor es flama ardent

sent lo seu mes fret que'l gel.

Joan.

(Al publich)

Si la escoltan una estona

veurain que s'explique bè.) 19

Des. Jo voldria un abelardo
un otel-lo, o un Rafael,
un amor que no s'extingui...
ni ab l'a mort, inmen etern
que fes versos.

Yoa. (Be! un romanso)

Te molta ratió, ho comprendi,
Del tipo que vostè pinta
un exemple en mi coneix,
Si quedés una esperansa'
que felis fora, Deu meu!

Des. Calli, home, que no sab
lo que diu madama Stoel?

Yoa. Madama Stoel? no senyora.

De madama no n vull res.

Don. Pues diu aqueixa madama

" De una esposa el jurament
jamay per res deu treuarse,
per dar lloch a amors novells,
pues sols lo marit es dueny
del amor que inspira ell.

Goa. Mes proseta, una esperansa.

Don. Ans que esperansa tu hi a fe
puig jo tinc la fe jurada
y com diu el poeta anglès
Lord Byron La felicitat
de un casament consisteix
en mutua correspondencia.

Goa. Deixiho corre, si tingues

de fe cas jo dels inglesos

li diche qui estaria fresch.

Don. Avans de tot vaig de dirli

que'l busco ab afany fa temps

Las cartas?

Yoa.

Prou que las guardo.

y'l medallon?

Don.

Jo també.

Ma. (Jo sabré d'aquest enredo
treuer per el fil lo capdell.)

Quant vulgui, D^e Roseta,

(presentantli l'ocolata)

Don. L'ocolata? esta bè.

(sen va Joant pel foro

Maneta y Roseta lateral)

Escena 8^a

Facundo ab uno toya
Luzo Marieta.

fac. (Mirant a Marieta)

Sola aquí! Ni anell al dit
(Donchs fora pò y endevant,
L' hi dich...

(dubland)

No m' atreveixo

mirèn que m' te capficat!

Ma. Ay! vostè aquí, D. facundo?

fa (Si no sabia!) Si, que tal?

M (Si aquest sabia..) Molt bè.

Jac. (Si ni atreví.) vols un ram? ²¹

Ma. Per mi porta a queixa toya?

Jac. No era per tu, pero bà!

quant una noya ni agrada
perque es amable y formal
guayeta com tu, aiperida,
per mes que siga casat
tinch l'vici d'obsequiarla.

Mar. Vostè m vol cassà ab l'ram?

Ma. qui equivocat si no pensa.

Jac. Escolta, t'haig de parla

(ab son rissu)

sab que t'can molt be aquet rissu

Ma. Donchs miri estot natural.

los postissos no m'agradan.

tal comi soch, tal vull auar.
fa. Mes t'esticimo d'aquet modo,
no esta' be gat amagat.

Mar (y entre tant qui aquet i enreda,
si sabia lo que li va
entre in Joan y la Rosa.)

fa. Lo dit, es tot natural.

Pi la aixeta del cervell
que's la boca, com tu sabs,
obris y t'expliques noya
lo que'l cor t'inda concentrat
sabrias lo que t'esticimo,
que t'adoro ab gran afany.

Ma (quant aquet li va ja torno.)
Sab qui avuy esta' trempat.

Si Donya Rosa no sabia

fac. No tingas por, no ho sabrà.

Mar Perque?

fac. Perque, dius, noya?
perque no li diré may.

(pauca)

Pues si, noya, com te deya
lo meu cor es un volcan.

Mar. D. Facundo! voste crema?
Es metafora vulgar,
puig que sembla que al meu pit
ne fan focs artificials,
sent tu d'aquets focs, hermosa,
la roda que va cremant.
Miro en ton cabell la pluja

com d'or que la roda fa
sent ta miradas dos piulas

que al que miras cego'l far,

foch de bengala que abrara

ta boca roja com flau.

y es tant lo qui oïpò mi encisa

y ta boca tant mi atrau,

que si escoltant mon deliri

deïpès la meua parla,

en lo camí de tos llavis

faria esplossió tant gran,

com lo morteret qui enviam

en los castells per fuial.

Música.

Fac.

Si vols noya hermosa
 nos prechs escoltar
 tant sols plaers y ditxas
 ab mi gozarais

tiendrais palco
 en lo teatro

tiendras cotxe
 ab dos caballs
 y vertiti de
 fay y seda
 y topacios
 y brillants.

Mar.

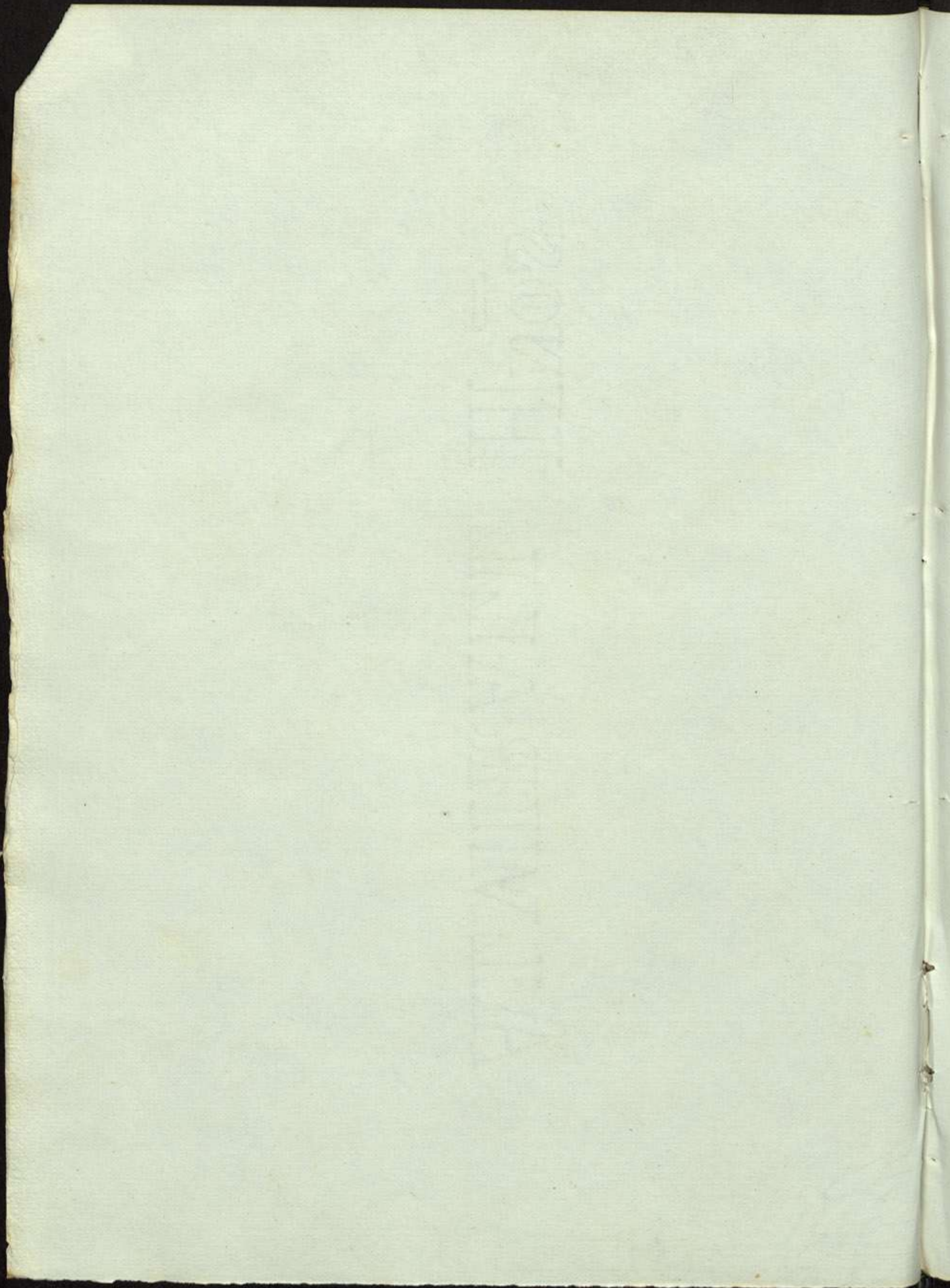
No vull D. Facundo

sous jpreclus escollar
ni plaers ni ditpar
ab vorti gosar.

Ni lo palco
en lo teatro
ni lo cotxe
ab dos caballs,
mes ni eitimo
un jove quapo
que ls topacion
y brillants.

Parlat.

=

fac. Vamós, bè, basta de gresca
 y escolta un moment, formal,
 trinch de darte una notícia
 que t' pot molt interessà
 vuna a las deu a eixa sala
 veuràs com t' agradarà.

Mar. Vostè busca al gat tres potas
 y eu pot surti esgarrapat.
 puer hi ha molts que van per llans
 fa No pas jo, ja 'l trinch pelat
 (lo clatell)

Mar. Vaja, no vull tonterias
 deixis ja de mal de caps,
 sino ho sabrà Dª Rosa.

fa. Dirho a n' ella? Ho jamai?

Elle de virtud exemple,
model de fidelitat. —

Ma (Oh! si, calla, quina idea!
Ara aiçò ni' ha fet pensar,
dirè que si, ell s'engresca
y'ls trobarà aquí plegats.)
Sab que penso D. facundo?

fa que se jo.

Mar. Donchs ja veurà
Ya que in diu que ni interessa
A las deu...

fac. ' Oh! sort, . vindràs?

Mar Li juro no ferli falta.

fac (Lo talent, si tuch un cap!
luego in diu burro la dona

no se si m' he escapilat

26

pues a las deu.

Ma.

Yo no falto...

fa. a lo que mi promies jamay
y en preni de tanta diltxa
pot ta boca demana

Man Despilto correr, Don Facundo,
ja no trobareiu tot plegat.

fac. Donchs fin després, retrochera
(que u sochi de pillo, ja! ja!

vare

Escena 10

Marieta. Guauet (fora)

Joa. Hola! vortí aquí, salada!

Ma. No estich per bromar salero.

Joa. Per veure-la in desespero
y ara la trobo enfadada?
Ha pensat ab lo que deya?

Ma. Lo que?

Joa. Si, allò del cor.

Ma. Sab que gaita bon humor?
; Y vortí ha pensat que ho creya?
Comi los homes son així
que la saben tots tant llarga?

Joa. For a una vritat amarga
si ho digues també per mi.
Mes me sembla que fas fatxa
de no entrar en aquest erro.

Ma. Ya se jo que eu eip enterro
 no diu ciri, sino atxa
 y si no, vol fe'l favor
 de dir aqui'l que buscaba?
 ; La perduda?

Jo. L'ha trabada.

Ma. L'hi juro per mon honor
 si la orella no ni enganya
 tenintla vista molt bona,
 l'honor de que tant blazona
 deu ser com l'honor---

Jo. S'afanya

Molt Marieta en provar
 que aqui, ab ella festejaba.

Ma. No, no, voste sols buscaba

Joan Maliciosa es al pensar.
mes deiperus de tal trapella,
lo qui ha vint entre jo y ella
sols es questio de moral.
y ara escolti, aqui hi ha un cor
que l'estima, y que jo espero.

Mar. Deu se un cor molt embuitero
sent tant generos l'amor.

Joan Crequim, molt i ha equivocat,
puig jo avuy se'n veni de pressa,
trovar en cipa despresa
la que'l meu cor ha robat
y per probar ab eccis
que soch bo per policia
lo meu cor lo travaria,

puer ya lo pueru lunt es,
 lo trovaria amagat
 diu de tot pit; oh! deigracia!
 puer ei lo lladre que ab gracia
 tot lo meu cor ha robat

Musica

Jon

Jo soch un jove guapo
 que t'porto tant d'amor,
 que ab tu penso cararme,
 nineta del meu cor.

Jo porto tanta pressa
 y vaig tant a galop
 que penso en tu cullarme

corrent a tot vapor.

perque . . .
teus uns ulls
que pillastrom
teus uns cabells
com un fil d'or
teus unes dents
que deu ni do
teus un paret
ay, ay, quin goig.

Marieta.

=

To soch una noyeta
que t porto tant d'amor,
que penso ab tu cararme

si ni estimas de cor

4 porto tanta pressa

y vaig tant ai galop

que espero ab tu eullasarme
correnti... ai tot vapor.

perqui.

by Joanet

que t. pillo

by Joanet

quin mal cor

by Joanet

si ni enganyas

(Quina pessa

si fos d'or.)

M' estimas?

Joan.

A' estimo

Me

De veras?

Joan.

De cor.

Ma.

M' enganaras?

Joan.

F' ho juro.

Me

Joan!

Joan

Mon amor.

Parlat.

Joan.

Per me que fassi comedia
ho fe un carament depressa
si tu vols ete ma promera,
o faig un par de trajedia.

Oli! si, hermosa poncelleta,
 et, l'angel que'l cel m'envià,
 puig que'l goig que'l cor ausia
 tu me'l daràs, Marieta.

Seus ton amor, moriria,
 desde ara soch ton aymant

Mar. Dispensi, m'etan evident.

Jo Y qui la evida?

Ma.

La tia.

Abur que prompto ---

Jo

Teràs

la esposa de qui t'adora.

Adios futura senyora.

del seüyor D. Joan Pimpai.

seu van cada un per un
canto. Joan ment lo quixí
lo encena quida forca.

Escena 10.

facundo - Joanet, Roseta y
Marieta.

Es precis que durant la
escena facundo i cregui
que parla ab Marieta
y Joanet a lo Roseta.

fac. Ma t'duré un terró de sucre.
Adios, ja vindré aviat.

(com si parlés d'iu)

- que's forch cuipó, ja i coneix

qui non posat impost al gas.
A veure si la trapella
com ha dit aqui vindrà.

(enopegant)

Que's aiço? uy, quiu nyanyo!
no ni atreveixo a cridar.
Mavieta! si ni enganya --
protxi de mi's vol burla.

(tocant las deu)

Las deu! aquesta es l'hora.

(miten toan y Proeta de
in respectiu cuater.)

Joa.

Ja las porto: no es mal par,
es una escena a las forcas.
com ara es moda.

Don.

(assententz)

(Ya ha marxat)

Deu meu, perdona aquest erro
que pot lo meu mal jutjar.)

Joa. (Qual revol aipò ho creuria.)

fa. (Lo cor me fei un triptrap!
Si ni atrapaba la dona!)

Don. Si'l marit vingues, quin cas.

fa. Sentu soroll crech qui es ella.

Joa. Et tu?

fac. Jo soch parla baix.

Don. (Las apariencias enganyan.
Jo sols busco la moral.)

Joa. ; Porta allo?
)

(a facendo)

fac.

(Cuernon, quiu corp.
jà seu deu conceipe al cap.

(Topantse y agafantse las
man)

ton. Ah!

fac. Aquesta ma es la d'ella.

Goa Aquesta es la seva mà.

fac. Que petita.

Goa. Que bufona.

Pi ni atrevi...

fac.

(indicant per becarlo)

pot cridar.

ton. En tant gran lo goig que sento,
es mon deliri tan gran...

ton. Si ell vingues fora Deidimona

deuant d'otello irritat
no ve lo Goan, ni euganyaba,

Goa. que in porta allo?

fac. Allo? que sera?

Goa. L' ultim recort que guardaba

(Donauilli l'carta.)

de nostre amor desditpat,
ava olvidam.

fac. que t'olvidi?

Donchu te.

(fenti un petó a lo ma.)

Goa. Ella! estich delirant.

(facundo que al retirarse
del Goan al fenti'l petó s'acor-
te a lo Goan.)

fac. Ha fugit, mont es?

Joan

Roeta.

fac. A mont est?

(topa ab ella)

Orn.

Estich expirant.

Com es qui abans no ha vingut,
 mon ayment de temps passat
 oh li suplico, li demano
 borri 'l recort delirant
 d'uns amors que's marxitaven
 sols deixant me recorti grat
 pero mintich com la Dalia
 que lo vent ha arrebatat.
 Ara roch rosa cullida,
 no m'perteneixo; mes, ay!

Com honrada dech tonlarli
aiipò

fa. Jo estich delirant
ò es la vende la roseta.

Un medallone mi ha donat,
Donchs una cita teua
l'infame, mes l'ont età
ohi-calla, vinga una llum!
y ho sabré jo tot ben clà.

(ren va)

Escena II.

Roseta Goanet, Marista (fora)

Mar Ja deu se aquí aquell trapella

pobre home, m' esta esperant,
 m' amagari, quiu euredo.
 quina gresca i armara
 si D. facundo - l' atrapa.
 escoltem.

(Tops ab la Moreta)

D. facundo, ay!

Don. Y las cartas?

Joan. Mont deu ser?

Man. Lo de cartas no u trich cap.

Don. Puig tenir lo medallon

Man. Un medallon, ja! ja! ja!

Don. Infame, qui aipi ni enganya

Joan. La Moreta ni ha enganyat,

y després, fiteu vos de donar,

ca'. ca'. tota son iguals,
Mes sento en raihonar.

Don.

Escolti.

Jo no me vull lo pactat,
vortè ha dit que in donavià.

Goç

(Aquín a temps hem arribat
à mi que soch tant corrido
una dona mi ha enganyat.
Mes sento sa veu, si, es ella.

Man

(à Donat)

Li estau fregint sens dubtar
si li contèi lo que passa
veuria qui es un bon jau.
Com la seva dona, es dona
que dona lo que no pot dā,

ha donat aqui una cita
y mes no puch di en vritat

Per.

Quin erredon! qui es vorté?

Loa

i trocastat al grupo de
las don agafant ne una
pu cada ma.

Lo medallon, (L'hi atrapat.

en lo mateis moment
facundo ab quinqué.

Escena 12

Dit. Facundo.

=

Musica.

=

Fac.

perjura! infame! coqueta!

Orn.

Mon marit!

Goa

Ja l'heur fet Marieta!

Orn

Et un toro! Deu meu! qui l'atura!

Man

Go senyora, qui aiçò no ni apura.

fac.

Eti una perfida

Orn.

Deu meu, pietat!

Goa

Y quina juga!

Man

Lo ha atrapat.

(a' facendo)

Si ara vortè no calla

y dissimula

contarè a Deu bona

puig que molt clar,

ni ha dit vortè

vina a' la deu

jo ja li seri.

Don

(a Joan)

Etia fet un otelo

y etich perduda

Deu sabi tot l'euredo

puig qui assegura

qui es un galan

l'autich ay mant

y que la fe d'espera

li etich faltant.

Joan

Del euredo que passa

no n se gran cosa

yo he vingut a la casa

per D^e Prosa

puer com jo dich
soch molt decent
y entre nosaltres
no hi haigut res
si ni enganya la Rona
jo l'asseguro
que sabent tot l'euredo
no serè burro
puig ja sabè
que causa mal
la que au marit
està faltant.

faa.

Parlat.

fac.

Pero bē d' aquet euredo,
 de tot lo qui aqui ha passat
 del medallon, y las cartas
 de trovals aqui plegats
 ; qui es qui ha currat tanta greco?
 qui ha mogut fressa tant grau?
 vortē, D. facundo.

Ma

fac

Lo?

(A veure si ho parrarà.)

Ma

vortē, pero sens malicia.

Es mes innocent que cap

aquet jove a' la senyora

conceipia de temps lià,

Per

perque torna a ma memoria

fac

Calla, dona!

Mar.

La veritat.

Và venir a Hoga l'arcoba
l'arcoba li va agradà

Zoa.

Y més que d'aqueixa arcoba,
d'aquets ulls lo brill gran

Mar.

Pues com deya a poca estona
se van veure, 's van parla
vaig senti que 's dabau cita
pues jo mateixa no escoltat.

Fac.

Pero bē, y aquestas cartas

Zo.

jo a vostè las hi donat
puig me creya qui era ella

fa

(Pues aixis jo...

(acció del pitó)

qui animal.)

Joa. (Vaja, qui he sigut ben burro!)

(w)

Ja. (Ja deya jo, aquella ma.)

Joa. Aquella ma era molt grossa.

Ja. Y el medallon?

Ros. T'he l'hi dat

En cambi d'aquelles cartes
que t'ha donat lo Joan.

Ja. Perdonau, Rosa estimada.

Ros. Despres que ni has insultat.

Mar. Las apariencias engañan

Joa. Com era tant forch, esclà.

- Marieta... que fem tots dos..

pot arreglarho ab la tia

que per mi no i perdrà pas.

(à los deus)

Los presento ma promesa,
Ja Me'n alegro.

(*comparant*) (M'apafat.)

Joan. Ans de vuit dias la boda,
no vull ja mes mals de cap.

Ja (Aquet busca be'l remey
ja mi' ho dirà d'aquí un any.)
Es dir que vol se del gremi?

Joan Aquet es tot mon afany.
Ja temps que buscava un àngel
y aquí en lo Infern l'he trobat.

Mar Joanet, ans de casarnos
un favor vull demanar,
no mi' agrada ve a las fossas.

Goa. No, no, ja encendrem lo gas,
puig a las forcas, jo t juro

fac. Un marit no vol tot clar.

Mar. (abl publicu)
que encara estan a las forcas?

fa. (compreuent ho)

tens ralis---

no saben que fer
se dirigirn al publicu

De, no ho diran.

Mar. (rihent y adelantante)

Si no ho dituen los convidos
y fins les dire cantant.

si es qui acceptan.. nostre boda
ab un picament de mans.

Música.

—

la música del

numero 3.

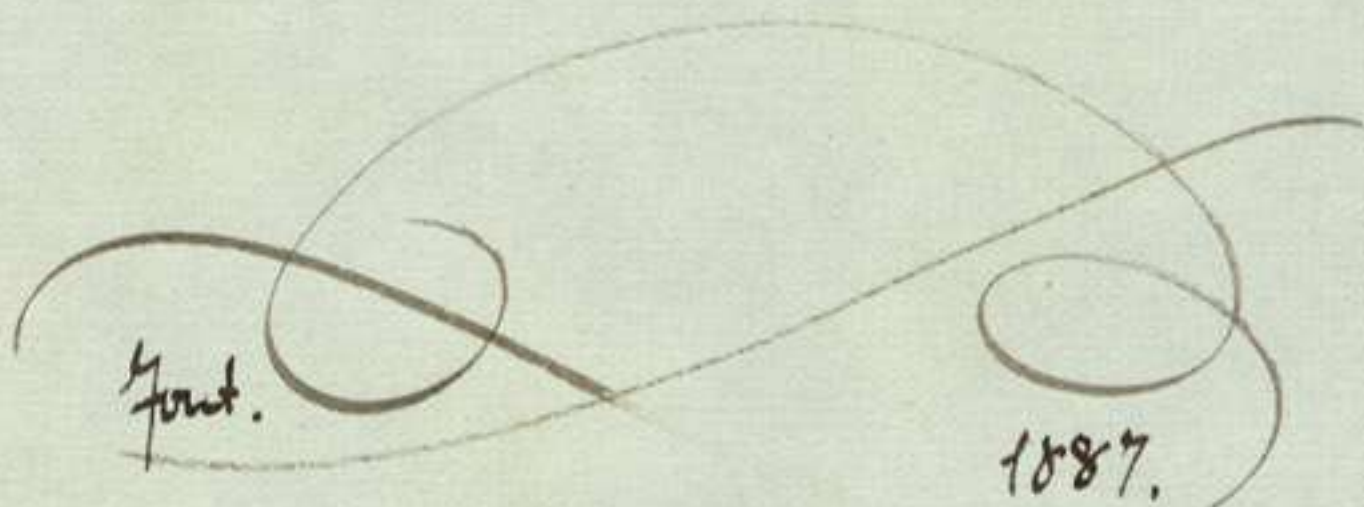
Ma.

Si agrada senyores
ja no poden dir clà
tant sols los demano
que no pinlari pas.

Toti.

puig encara
que a la forca
la funció
i titolat
si un aplauso

aquí ressona
à las foscas
veurem clà.

Font.

1887.

DOWN BROADWAY

at the corner

of the street

1871

